

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی ساخت های همراهی در زبان فارسی در حوزه ی رده ای با اتکا بر رویکرد رده شناسی استولز و همکاران (۲۰۰۶) می پردازد. استولز و همکاران سه رده ی زبانی (A), (B) و (C) را در طبقه بندی زبان ها پیشنهاد کرده اند که هر زبانی با توجه به ویژگی هایی که دارد در طبقه ی خاص خود قرار می گیرد. هدف از این بررسی این است که بدانیم که زبان فارسی چه ویژگی هایی دارد و در کدام طبقه از رده های پیشنهادی قرار دارد. در بررسی نحوی و معنایی داده های زبان فارسی مشخص شد که ساخت های همراهی در زبان فارسی به سه رابطه ی همراهی، ابزاری و حالت تقسیم بندی می شوند. روابط همراهی و ابزاری خود نیز زیر طبقه ها و انواعی را شامل می شوند برای نمونه؛ رابطه ی همراهی شامل سه زیرمجموعه ی همراهی یک فرد با فرد دیگر، همراهی یک فرد با خودش و همراهی چندین فرد در یک گروه است. رابطه ی ابزاری شامل شیء به عنوان ابزار، وسایل حمل و نقل، عضو بدن و ابزار جاندار(حیوانات) می باشد. رابطه ی حالت نیز شامل مفاهیم انتزاعی در ساخت های همراهی است که نشان دهنده ی حالت رویداد فعل می باشد. در این بخش از تحلیل ویژگی های درونی ساخت های همراهی شامل همراهی کننده، همراهی شونده و رابط میان آنهاست.

برای تعیین رده های زبانی (A), (B) و (C) سه ویژگی اصلی (عاملیت، همپایگی و مالکیت) و سه ویژگی فرعی (مقید بودن، بدون و بی نشانی) معیار رده بندی زبان ها در دنیا است. بررسی شواهد زبان فارسی با استناد بر این ویژگی های اصلی و فرعی نشان می دهد که این زبان بر خلاف زبان هایی مانند ارمنی، سواحیلی و ایسلندی در زبان های گروه (B) قرار می گیرد و همانند زبان های آلمانی و سوئدی عمل می کند.